

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie R. P. i innych

oskarżonych z art. 288 § 1 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 marca 2013 r.,

zażalenia oskarżycielki subsydiarnej M. W.

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w T.

z dnia 14 stycznia 2013 r., odmawiające przyjęcia zażalenia

**postanawia:
pozostawić zażalenie bez rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono, na podstawie art. 429 § 1 k.p.k., przyjęcia zażalenia M.W. na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w T. z dnia 17 grudnia 2012 r., którym nie uwzględniono wniosku skarżącej o ustanowienie kolejnego pełnomocnika z urzędu w celu wniesienia kasacji od wyroku tego Sądu z dnia 15 listopada 2012 r., w sprawie II Ka [...].

W zażaleniu wniesionym na tę decyzję M. W. podniosła zarzuty dotyczące zakończonego prawomocnie postępowania odwoławczego, stronniczości sędziów i braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w Sądzie Okręgowym w T., a ponadto wyraziła pogląd, że ma prawo do zmiany pełnomocnika z urzędu, skoro poprzednio wyznaczony pełnomocnik sporządził opinię o braku podstaw do wystąpienia ze skargą, a opinia ta naruszała zasady etyki adwokackiej. Na tej podstawie skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedstawione zażalenie, jako bezprzedmiotowe, nie podlega rozpoznaniu. Ustawa w art. 528 § 1 pkt. 2 k.p.k. wyraźnie stanowi, że na decyzję o odmowie

wyznaczenia adwokata w celu sporządzenia kasacji środek odwoławczy nie przysługuje. Złożone na tę decyzję zażalenie jest więc prawnie nieskuteczne, a wobec tego nie ma podstaw do uruchamiania trybu postępowania mającego na celu skontrolowanie dopuszczalności tego środka, a następnie zasadności odmowy jego przyjęcia. Uwarunkowanie to dostrzeżono w zaskarżonym zarządzeniu, przywołując stosowny judykat Sądu Najwyższego (postanowienie SN z dnia 25 listopada 2008 r., III KZ 116/08, lex nr 519660), jednakże – w miejsce poinformowania autorki zażalenia o niezaskarżalności wydanego orzeczenia (zob. także postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 marca 2000 r., V KZ 23/00, OSNKW 5-6/2000, poz. 52 oraz z dnia 19 lipca 1994 r., II KO 52/94, OSNKW 9-10/1994, poz. 62) – podjęto rozstrzygnięcie o odmowie przyjęcia wniesionego przez nią środka odwoławczego, wskazując jako podstawę przepis art. 429 § 1 k.p.k. Przepis ten nie ma jednak zastosowania, ponieważ unormowanie to – dotyczące decyzji prezesa sądu pierwszej, a nie drugiej instancji – może mieć zastosowanie tylko w razie wyraźnego odesłania, które zawsze, rzecz jasna, odnosi się do rozstrzygnięć zaskarżalnych. Takiego zaś rozstrzygnięcia nie stanowi zarządzenie o odmowie wyznaczenia obrońcy z urzędu w celu sporządzenia kasacji.

Z tych zatem wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.